

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8Co/1/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7113208960
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marianna Hrabovecká
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7113208960.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marianny Hraboveckej a členiek senátu JUDr. Ludviky Bodnárovej a JUDr. Frederiky Zozulákovej v právnej veci navrhovateľky V. Š. nar. XX.X.XXXX bývajúcej na L. F. Č. XX/X Z. G. zastúpenej advokátkou JUDr. Emíliou Širotníkovou so sídlom na F. M..P. Š. Č. XXXX/XX Z. E. proti odporcovi T. M. Š. nar. XX.XX.XXXX bývajúcemu na Belehradskej ul. č. 9 v Košiciach zastúpenému advokátkou JUDR. Melániou Kvietkovou so sídlom na Tomášikovej ul. č. 35 v Košiciach v konaní o určenie výživného pre plnoleté dieťa o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Košice I z 18.9.2014 č.k. 24C/97/2013-136 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutom výroku o výživnom pre navrhovateľku 290 eur mesačne od 17.4.2013 do 31.12.2014 a vo výroku o dlžnom výživnom.

Z r u š u j e rozsudok v napadnutom výroku o výživnom pre navrhovateľku od 1.1.2015 do budúca a v rozsahu zrušenia vracia vec na ďalšie konanie.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania proti navrhovateľke n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zaviazal odporcu prispievať na výživu navrhovateľky 290 eur mesačne od 17.4.2013 do budúca, ktoré je navrhovateľke povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci dopredu a v prevyšujúcej časti návrh zamietol. Dlžné výživné 4315,33 eur za obdobie od 17.4.2013 do 30.9.2014 ho zaviazal zaplatiť navrhovateľke do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol tak, že navrhovateľke náhradu trov proti odporcovi nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odporca s návrhom, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a navrhovateľku zaviazal nahradiť mu trovy odvolacieho konania. Uviedol, že napadnutý rozsudok je nedostatočne odôvodnený, pretože nie je zrejmé na základe akých zákonných ustanovení odôvodnil konajúci súd rozhodnutie na strane 9 napadnutého rozsudku, pretože sa obmedzil na všeobecné konštatovanie, že rozhodol na základe ustálenej súdnej praxe. Poukázal na to, že úver si zobral z dôvodu, že navrhovateľka žiadala, aby jej vyplatil podiel z bytu, v ktorom býval s rodinou. Konštatoval, že výživné 290 eur mesačne nezodpovedá jeho reálnym schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom, a je v rozpore s dobrými mravmi, pretože podľa jeho názoru znevýhodňuje jeho mladšiu dcéru a manželku. Vyslovil presvedčenie, že dieťa má síce právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov, ale nemá právo žiť na vyššej životnej úrovni na úkor povinného rodiča. Vytkol konajúcemu súdu že sa dôsledne nezaoberal majetkovými pomermi navrhovateľky, a vzhľadom k tomu, že je plnoletá nezohľadnil všetky jeho výdavky. Vyslovil presvedčenie, že výdavky navrhovateľky spojené s jej bývaním nepatria, vzhľadom na ich výšku, k odôvodneným výdavkom. Konštatoval, že konajúci súd sa nezaoberal dôvodmi pre ktoré neplatil výživné

od septembra 2013. V tejto súvislosti uviedol, že navrhovateľke vyplatil jej podiel z bytu bez toho, aby si odrátal náklady, ktoré vynaložil na jeho rekonštrukciu, pretože týmto rozdelom chcel kompenzovať výživné. Zdôraznil, že navrhovateľka túto skutočnosť nenamietala, preto dospel k záveru, že súd prvého stupňa mal postupovať podľa ust. § 580 O.s.p. a ust. § 76 ods. 2 Zákona o rodine a túto pohľadávku pri určení výživného započítať. Taktiež nesúhlasil s rozhodnutím o dlžnom výživnom a označil ho za v rozpore s dobrými mravmi.

Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu odporcu uviedla, že napadnutý rozsudok je vecne správny, preto ho navrhla potvrdiť. S odvolacími námietkami odporcu nesúhlasila. Konštatovala, že medzi ňou a odporcom nedošlo k uzavretiu dohody o započítaní ním uvádzanej pohľadávky proti pohľadávke na výživné.

Odporca dňa 23.1.2015 v doplnení odvolania uviedol, že od 1.1.2015 sa jeho pomery podstatne zmenili, pretože uplynula doba, na ktorú mal uzavretý pracovný pomer na dobu určitú, a nebola s ním uzavretá nová pracovná zmluva, preto je od 1.1.2015 zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Košiciach.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa odseku 2 cit. zák. ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu s odôvodnením napadnutého rozhodnutia stotožňuje, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že súd prvého stupňa riadne zistil skutkový stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine, v súlade s § 132 O.s.p. vyhodnotil dôkazy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci, v dôsledku čoho je odôvodnenie napadnutého rozsudku v potvrdenej časti presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje. Konajúci súd sa vysporiadal s námietkami odporcu uplatnenými v odvolaní, ktoré tvorili jeho obranu už v priebehu konania na súde prvého stupňa a odporca ani v priebehu odvolacieho konania neuviedol žiadne relevantné skutočnosti majúce za následok iné rozhodnutie vo veci v potvrdenej časti napadnutého rozsudku. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dodáva, že plnenie vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom je ich zákonnou povinnosťou. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov a pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Taktiež prihliada na odôvodnené potreby dieťaťa. Tvrdenie odporcu, že určené výživné znevýhodňuje jeho mladšiu dcéru a manželku neobstojí, pretože jeho manželka je dospelá osoba, ktorá ukončila sústavnú prípravu na povolanie, jej životné potreby sú ustálené, má vybudované rodinné zázemie, má dostatočné schopnosti a možnosti, ktoré jej umožňujú zamestnať sa a dosahovať príjem. Mladšia dcéra odporcu má na rozdiel od navrhovateľky oboch rodičov, ktorí k nej majú vyživovaciu povinnosť, vytvárajú jej rodinné zázemie a je v ich schopnostiach a možnostiach uspokojovať jej potreby. Navrhovateľka dosiahla plnoletosť, sústavne sa pripravuje na výkon povolania, jej potreby ešte nie sú na rozdiel od povinného rodiča ustálené, preto má odôvodnene vyššie výdavky na ich uspokojovanie. Zdôrazňuje, že navrhovateľka nemá okrem odporcu nikoho, kto by mal k nej vyživovaciu povinnosť, preto je pri určovaní výživného možné prihliadať len na jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery. K ostatným odvolacím námietkam odporcu dodáva, že výživné pre plnoleté dieťa sa určuje podľa tých istých zákonných ustanovení ako pre maloletého, preto konajúci súd pri rozhodovaní prihliada len na tie výdavky povinného rodiča, ktoré je nevyhnutné vynaložiť. Poukazuje na to, že prídavky na dieťa patria dieťaťu, preto ich nie je možné započítať do určeného výživného a pre rozhodnutie o výživnom nie je podstatné, či ich poberá povinný rodič alebo dieťa. Odvolací súd preskúmal predložený spis a dospel k záveru, že medzi odporcom a navrhovateľkou preukázateľne nedošlo k uzavretiu dohody o vzájomnom započítaní pohľadávok. Zdôrazňuje, že len samotnú skutočnosť, že navrhovateľka nenamietala odporcom uvádzanú pohľadávku nie je možné považovať za uzavretie dohody v zmysle ust. § 76 ods. 2 Zákona o rodine. K námietke ohľadom lehoty splatenia dlžného výživného konštatuje, že odporca získal z predaja bytu peňažné prostriedky, ktoré použil na predčasné splatenie pôžičiek. Výživné má prednosť pred ostatnými výdavkami povinného rodiča a nie je v záujme navrhovateľky strpieť splátky

dĺžného výživného z dôvodu, že odporca získané peňažné prostriedky použil na predčasné splatenie iných záväzkov. Pretože konajúci súd správne rozhodol aj o dĺžnom výživnom a spôsobe jeho zaplatenia, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v časti o určenom výživnom, ktoré je odporca povinný platiť do 31.12.2014 ako vecne správny potvrdil podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. a podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p. sa v odôvodnení obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie správnosti rozhodnutia doplnil ďalšie dôvody.

Odvolací súd na základe doplnenia odvolania odporcu z 23.1.2015 preskúmal napadnutý rozsudok aj s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že v časti týkajúcej sa určeného výživného, ktoré je odporca povinný platiť od 1.1. 2015, nie sú podmienky ani na jeho potvrdenie, ani na zmenu, preto ho podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. v tejto časti zrušil a podľa ods. 2 cit. zák. ustanovenia vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p., súd rozhodnutie zruší, len ak súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Podľa § 221 ods. 2 O.s.p., ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, prerušiť konanie, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do právomoci ktorého vec patrí.

Z doplnenia odvolania odporcu vyplýva, že od 1.1.2015 bol zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie na Úrade práce, pretože jeho pracovný pomer, ktorý bol dohodnutý na dobu určitú, uplynutím tejto doby, skončil.

Vzhľadom k tomu, že od rozhodnutia súdu prvého stupňa vyšli najavo také nové skutočnosti, ktoré majú vplyv na rozhodnutie o určení výživného pre navrhovateľku, a súd prvého stupňa sa nimi nezaoberal (pretože objektívne ani nemohol), odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v časti o určenom výživnom, ktoré je odporca povinný platiť od 1.1.2015 podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p., pretože svojím rozhodnutím na úplne novom skutkovom základe by mohol porušiť zásadu dvojínštančnosti súdneho konania. Odvolací súd poznamenáva, že pravidlo obsiahnuté v § 154 ods. 1 O.s.p. stanovuje, že pre súd je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozhodnutia. To znamená, že súd pri rozhodovaní veci nemôže brať do úvahy skutočnosti, ktoré nastali v minulosti, avšak v čase vyhlásenia rozhodnutia už netrvajú, ako ani anticipovať (predvídať) skutočnosti, ktoré v čase vyhlásenia ešte nenastali. Skutkový a právny stav v čase vyhlásenia rozhodnutia je pre súd záväzný a rozhodujúci v sporových i nesorových konaniach, to znamená, že k novým skutočnostiam, ktoré vznikli po vyhlásení rozhodnutia treba prihliadnuť, ak by tieto nové skutočnosti mohli mať vplyv na posúdenie správnosti preskúmaného rozhodnutia. Odvolací súd dospel k záveru, že súdom prvého stupňa zistený skutkový stav od 1.1.2015 do budúca neobstojí a nové skutočnosti, ktoré vznikli po vyhlásení rozsudku súdu prvého stupňa, môžu mať zásadný vplyv na rozhodnutie o výživnom pre navrhovateľku, t.j. skutkový základ zistený súdom prvého stupňa v ďalšom priebehu konania sa zmenil tak, že právne posúdenie súdu prvého stupňa už nemožno v čase terajšieho rozhodovania aplikovať, je nevyhnutné za tohto stavu konania, aby súd prvého stupňa vykonal dokazovanie za účelom zistenia nového skutkového základu majúceho vplyv na rozhodnutie o určení výživného a následným právnym posúdením výsledkov tohto dokazovania rozhodol vo veci. Odvolací súd poznamenáva, že rozhodnutím odvolacieho súdu na úplne novom skutkovom základe by účastníkov konania zbavil možnosti domáhať sa preskúmania prijatých skutkových a na ne nadväzujúcich právnych záverov a zároveň porušil princíp dvojínštančnosti občianskeho súdneho konania, čím by podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. odňal účastníkom možnosť konať pred súdom. Z uvedených dôvodov odvolací súd vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 2 O.s.p., v ktorom bude jeho povinnosťou zistiť ako sa zmenili pomery otca, aký vplyv mala táto zmena na jeho schopnosti a možnosti platiť súdom určené výživné, a po náležitom zistení skutkového stavu a jeho vyhodnotení znovu rozhodnúť o výživnom pre navrhovateľku.

Podľa ust. § 224 ods. 3 O.s.p. Ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci.

Odvolací súd nepriznal odporcovi náhradu trov odvolacieho konania, pretože v časti, v ktorej potvrdil napadnutý rozsudok nemal vo veci ani čiastočný úspech. O trovách konania v časti, ktorú zrušil a vrátil na ďalšie konanie rozhodne podľa ust. § 224 O.s.p. súd prvého stupňa.

Toto rozhodnutie senát prijal v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák.č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.